

75 μουνί

Κυριακή, 25 Νοεμβρίου 2012

5:53 μμ

Υπογλώσσιο #75 Μουνί

Εισαγωγή

Οι περισσότεροι πιστεύουν πως το μουνί το λένε Γιώτα.

Θα αποδείξω παρακάτω πως δεν το λένε μόνο έτσι.

Το μουνί το λένε Γιώτα
Και τον πούτσο Παναγιώτα
Κι' όποιον θέλεις τρέχα ρώτα
Το κεφάλι μπαίνει πρώτα
ΗΧΗΤΙΚΟ

Σημασία

1. Το γυναικείο γεννητικό όργανο
2. Κάθε τι κατεστραμμένο και αποτυχόν ΦΡ: Τα έκανε μουνί, συνώνυμο κώλος.
3. Για επίταση μουνί καπέλο ή σαν της γριάς το μουνί.
4. **Μεγεθυντικό** (μουνάρα) = πανέμορφη γυναίκα.
5. Ως υποκοριστικό **μουνάκι** = νεαρή σεξουαλική κοπελίτσα.

Σύνθετα & Παράγωγα

Μουνόπανο = σερβιέτα. Η ταμπόν (που είναι όμως πανί αλλά βύσμα)

Γλυφομούνι = αδοιολειχία

Μουνόψειρα = Φθειρ του εφηβαίου

Μουνάκιας = Ο γυναικάς, ο ερωτύλος

Μουνοθύελλα = Αιφνίδια εμφάνιση πολλών νέων και ωραίων κορασίδων σε κάποιο χώρο.

Συνώνυμα

Άγκυρα

*Άγκυρα: τὸ αἰδοῖον παρ' Ἐπιχάρμῳ. Κήπριοι δὲ τὸ τριώ-
βολον καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος, καὶ τὴν ἀσφάλειαν (Ἡσυχ.). Ἐν τῷ
κειμένῳ τοῦ Ἡσυχίου ἡ λέξις γράφεται τριώβολον μὲ ὁ, ὅπερ ὑποψίαν
ἔδωκεν εἰς τοὺς κριτικούς ὅτι δὲν ἐσήμαινε τὸ νόμισμα· ἀλλ' εὐκό-
λως τὸ ὁ ἐν τῇ γραφῇ συγγέεται μετὰ τοῦ ω. Καὶ παρὰ τοῖς ἄλ-*

9313.184 [243]

Το αναφέρει ο Επίχαρμος¹.

Δεν διευκρινίζει αν πρόκειται για το γυναικείο ή ανδρικό αιδούο, αλλά ο Ρ. Μανθούλης το αναφέρει ως πέος κα μάλλον έχει δίκαιο.

Είναι προφανές ότι πρόκειται για παρομοίωση με το γνωστό ναυτικό εξάρτημα. Η ναυτική άγκυρα (ιδιαίτερα στον πληθυντικό) χρησιμοποιείται από τους τραγικούς και ρήτορες σε πολλές παρομοιώσεις σαν όργανο ασφάλειας:

Μηδ' ἐπί δυοῖν ἀγκύραιν ὀρμεῖν αὐτοῦς ἔατε ...

Δημοσθενής - Λόγοι

Ἄλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου

Σοφοκλής - Αποσπασματα 685

Νηὺς μηὲς ἐπ' ἀγκύρης οὐκ ἀσφαλῆς

Εικάζω:

1. ότι επειδή το **γυναικείο αιδόιο** αποτελούσε και μέσον ασφαλείας για την γυναίκα αφού με αυτό πρόσφερε την ηδονή στον σύζυγο με αντίτιμο την ασφάλεια και προστασία από αυτόν. Γι' αυτό χρησιμοποιήθηκε η παρομοίωση με την Άγκυρα.
2. Ότι η φράση «ἐπ' ἄγκυραν ορμίζω»² και η ταύτιση των ὄρων ὄρμος = κόλπος και η σημασία του ορμίζω = βρίσκω ασφαλές καταφύγιο, χώνομαι μέσα σε ασφαλή τόπο (ὁ νοῶν νοεῖτω), ἔδωσαν λαβή για την παρομοίωση του **ανδρικού μορίου**. Πβλ. Τη σημερινή ἔννοια του ορμώ στη Φρ της ἄρμεξε, της ρίχτηκε και τις εκκλησιαστικές **ορμές των παθῶν**³

1. G. Kaibel, Comicoorum Graecorum fragmenta, vol. 1.1 [Poetarum Graecorum fragmenta 6.1. Berlin: Weidmann, 1899]: 91-126, 128-132.

2. μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. ἔκληρον οὔν τόν τε λιμένα εὐθύς τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτῶ σταδίων μάλιστα, τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις ἐπ' ἄγκυρῶν ὀρμίζοντες, καὶ τᾶλλα, ἦν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι

Θουκυδίδης - Ιστορία 7.53.3

3. Παύσον τας ορμάς των παθῶν, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού, τα καθ' ἡμᾶς δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ἡμῶν επαναστάσεις κατάστειλον, και παν γέωδες και υλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον.

Μικρόν ἀπόδειπνον - Ευχή εις τον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Αιδόιον

Από το αιδῶς

Αιδουλείκτας ἢ κυσολείκτας αναφέρει ο Φ. Κουκούλες στο ^{165.521} επικαλούμενος τον Αριστοφάνη και τον Αρτεμίδωρο.

Από το Αιδόιον + λείχω = γλύφω > λειχούδης, λειχανός, πεολειχεία κν. Γλυφομούνη.

ἦν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσπραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι **λείχων** τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
Αριστοφάνης - Ἰππής - 1286

Η λέξη αφορά και τα αντρικά γεννητικά ὄργανα ὅπως αναφέρει το Λεξικό Σουίδα ομιλώντας για ανδρεία (δηλ. ανδρικά) αιδοία.

ἢ ἡ αλλοῖ αἰδοῖον σύκινον. ὕσπερον δὲ ἐκ
δερμάτων ἐουθρῶν, σχῆμα αἰδοῖα ἔχοντες
ἀνδρείη. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἐν
τε τοῖς τραχήλοις καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς
ἐξωροχῶντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διο-
νυσίοις ἄγοντες (Noun. in Greg. Naz. p. 139).

Screen clipping taken: 3/10/2012 7:32 μμ

Παρενθετικά αναφέρω το **σάρκα** που είναι και αυτό αιδόιο αλλά μόνον το ανδρικό, το πέος.

ΣΑΡΚΑ, Σ. Αἰδοῖον, Ἑλλ. ἐξαιρέτως τοῦ ἀνδρός (*partie naturelle de l'homme*). Εἶναι Ἑβραϊσμός. Οἱ Ἑβδ. (Ἰεζεκ. κγ', 20) λέγουν περὶ τῶν Χαλδαίων, « Ὦν ὡς ὄνων αἰ » σάρκες αὐτῶν » καὶ μικρὸν ἀνωτέρω (Αὐτόθ. ις', 26) ὀνομάζουσι τοὺς Αἰγυπτίους « Μεγαλοσάρκους » διότι ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις **רֶשֶׁת** (Βασάρ) σημαίνει καὶ τὴν ὄλην σάρκα, καὶ τὸ γεννητικὸν αὐτῆς μόριον (Ζ. Φύσις). Κατὰ παρομοίαν μεταφορὰν ὠνόμασε καὶ ὁ κωμικὸς Πλάτων Δέμας (ἤγουν σῶμα ἢ σάρκα) τὸ αἰδοῖον (παρ' Ἀθην. Ι, σελ. 5), ὁ δὲ Αἰλιανὸς (Περὶ ζ. ἰδιот. XVII, 42) μὲ προσθήκην, Παιδοποιὸν σῶμα.

Μυζουρίς

Ὅμως σε ἀντίθεση με τὴν **αἰδοιολεικεία** (κν. Γλυφομούνη) ὑπάρχει ὁ **πεοθηλασμός** (κν πίπα ἢ τσιμπούκι) ἡ δὲ ἐκτελούσα τὴν πράξιν τῆς πίπας ἐλέγετο **μυζουρίς** ὅπως μας ἐξηγεῖ ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης **Ευστάθιος** στα "Σχόλια εἰς τὸν Ὀμηρον" σελ. 147

καὶ ἐμφοδὶς ἰγγίαι τῷ Ὀδυσσεῖ, ἀνακαλύπτειται ἡ κατὰ τὸν Ὀδυσσεῖα σκηνή. (Vers. 302.) Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ οὐρῆ σαίνειν, τὸ σαίνουρον συντίθεται ζῶον πρὸς ἀναλογίαν τοῦ, λόφουρον, δῆλον ἴστί. παλαιὰ δὲ χρῆσις οὐρανὸν παίζει καὶ τὸ ἀνδρῆιον αἰδοῖον ὅθεν καὶ γυνὴ μύζουρις ἢ αἰσχροποιὸς παρὰ τὸ μύζουρον οὐρανὸν, ὃ ἴστί θηλάζειν. ὡς δὲ καὶ κίων ἐπὶ μορίον θήλειος κίβητι, ἢ εἰρησομένη κύνειρα δηλοῖ. Εἰς δὲ τὸ οὐατα σημειώσαι, ὅτι καὶ εἶδος ὄστριον τροφιμώτατον ἐλέγετο οὐς, κατὰ τὸν εἰπόντα, ὅτι τὸ ὠτάριον ὄστριον, ὃ καλεῖται παρ' Αἰολίων οὐς Ἀφροδίτης, ἐν τῇ κατ' Ἀλεξάνδριαν Φάρῳ γίνεται. (Vers. 305.)

Ἦταν δηλαδή ἡ ἀπό**μυζώσα** (αὐτὴ που πιπιλοῦσε, εθῆλαζε) τὴν **ουρά** (ἦτοι τὸ ἀνδρῆιον αἰδοῖον).

Αναλογο^{9118.373 [459]}

Μούζουρις ἰδοι, ἢ. Πόλις Ἐπίσημος τῆς Ἰνδίας κειμένη ἐπὶ τῶν δυτικῶν αὐτῆς παραλίων εἰσὶν ἐνός στενοῦ κόλπου τῶν Μίρζο Πτολ. Λουκ.

Ἄμβων

Γυναικεῖον αἰδοῖον κατὰ τὸν Ευστάθιον 1539.33 (ομοίως καὶ ὁ Εὐπόλις)

Ἡ λέξη ἔχει τὶς ἐξῆς σημασίες

- 1 Κορυφὴ λόφου
Πχ. "ἐπ' οὐρεὸς ἄμβωνεσσιν" (Αἰτίος)
- 2 Τα χεῖλη ἐνός κυπέλου ἢ φλιτζανίου
- 3 Το **Γυναικεῖον αἰδοῖον**

Φανερὴ ἡ ἀλληγορία ἀπὸ τῶν σημασιῶν 1 καὶ 2. Το μουνὶ ὀνομάζεται καὶ ὄρος τῆς Ἀφροδίτης **Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Κωμικὸς ἐν Αὐτολύκῳ φησὶν ἐπὶ καινοτέρῳ ἰδέῳ Ἀσέβιον ὁ μωχθηρὸς ἔτριβε πόσῃ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας. Τουτέστι τὰ περὶ τοὺς ἄμβωνας χεῖλη.**

ΠΗΓΗ 9379.266 [277]

- 4 Βαθμίδες κλίμακας, σκαλιά .
Απὸ αὐτὴ τὴν σημασίαν καὶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἄμβων.βλ. 5 παρακάτω
- 5 Pulpit. Ὁ γνωστὸς ἐκκλησιαστικὸς ἄμβων. Βλ. [ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ](#)
ΦΡ **ἀπό ἄμβωνος** =στη διάρκεια κηρύγματος. μτφ ὁμιλία με ὑψος ὑπεροπτικὸ ,που υποτιμᾷ τὸ ακροατήριον.

Αναλογα αναφέρει και ο P. Μανθούλης 1148.

Άμβων: τά χείλη τοῦ αἰδοῦ, αἰδοῖο. (Στρογγυλεμένη προεξοχή, τά χείλη τῆς γαβάθας. τοῦ δοχείου γενικά). Το γυναικεῖον αἰδοῖον **ἄμβων** τε λέγεται καί **χοῖρος** (Εὐστάθιος), ὡ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας" Α! αὐτός πολλῶν μουνιῶν τά χεῖλια ἔχει καταγλείψει (Εὐπολις).

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odyseam*. {4083.003} close

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον **ἄμβων** τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐφρέθη.

Αντρον

Από το άντρον = σπήλαιο

Βάμβαλον

βάμβαλον : ἱμάτιον, καὶ τὸ αἰδοῖον, Φρύγες (Hsch.).
Il doit s'agir de deux mots différents, dont le premier peut être difficilement mis en rapport avec βαμβαλύζω (voir sous βαμβαίνω) et dont l'autre est un mot familier, v. L. Robert, *Noms indigènes*, 153 avec la n. 5, et bibliographie, notamment Solmsen *KZ* 34, 1897, 71 sq.

Βαμβαίνω (κατά τον Σταματακο 261.208) συγκρούω τους οδόντας, τραυλίζω, λέξη που δικαιολογεί το σημερινό «γερο-μπαμπαλής» όχι όμως το αἰδοῖον το οποίο καίτοι παντοδύναμον (σέρνει καράβι), καίτοι διαθέτει χείλη (βλ. μουνόχειλα) δεν τραυλίζει. Το πιθανότερο η λέξη να αφορά το πέος.

βλ. 9314. 163 [177]

Βάβαλον : pudenda, αἰδοῖον.

βλ. 9399 Lexicon graecolatinum seu Thesaurus linguae graecae

ΒΑΜΒΑΛΙΟΣ, in *Lexico MS. Cyrilli, Αὐλαπτις,*
παίζων.

βλ. 311.173 [139]

9097

ΒΑΜΒΑΛΑ Hesychio sunt χειμερινὰ ἱμάτια· Vestes hybernae. Mox tamen **βάμβαλον** generalius expr. ἱμάτιον: addens, Phrygas ita nominare τὸ αἰδοῖον: pro quo supra habuimus **βάβαλον**. H. Steph.

Ενώ ο Φώτιος στο Λεξικό του το αναφέρει μονον ως ἱμάτιον

50 βάμβαλον· ἱμάτιον Βαβυλώνιον. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. novum).

324

Η Βαβυλώνα είναι η πόρνη της Αποκαλυψης. Ο συσχετισμός Βαβυλώνας με αἰδοῖο είναι άμεσος

14:8 καὶ ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἠκολούθησε λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, ἢ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα τὰ ἔθνη.

17:5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον· **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, ἢ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

18:2 καὶ ἔκραζεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμνημένου

Screen clipping taken: 6/10/2012 8:55 πμ

βληχώ

Καλονίκη

καί νή Δία, κομψότατα τήν βληχώ γε παρατετιλμένη.

Αριστοφάνης Λυσιστράτη 86

Σήμερα η παράτιλις της βληχούς λέγεται αποτρίχωση τύπου μπικίνι.

Βύρσος

930. (965.) πρὸς τὴν κριθὴν παίζει,
ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον,
τὸ δὲ γυναικεῖον βύρσον.

Αριστοφάνους Ειρήνη

Δέλτα

Δελτα. I. 937. G.
Αἰσθητ. Ἰσχυρ. 151. γυμναί παρσι-
μεν δέλτα παρσιλιμένα, &c. Schol. Δέλτα.
το αἰδοῖον. το αἰδοῖον το γυναικειον. τοῖο γαρ
το σχημα. Schol. Bifet.

1148.25

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odysseam.* {4083.003} [close](#)

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης κα-
λεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐρρέθη.

Πβλ. Καὶ ομόσημα τὸ Φαληρικό Δέλτα, τὸ Δέλτα τοῦ Νείλου

Δελφύς

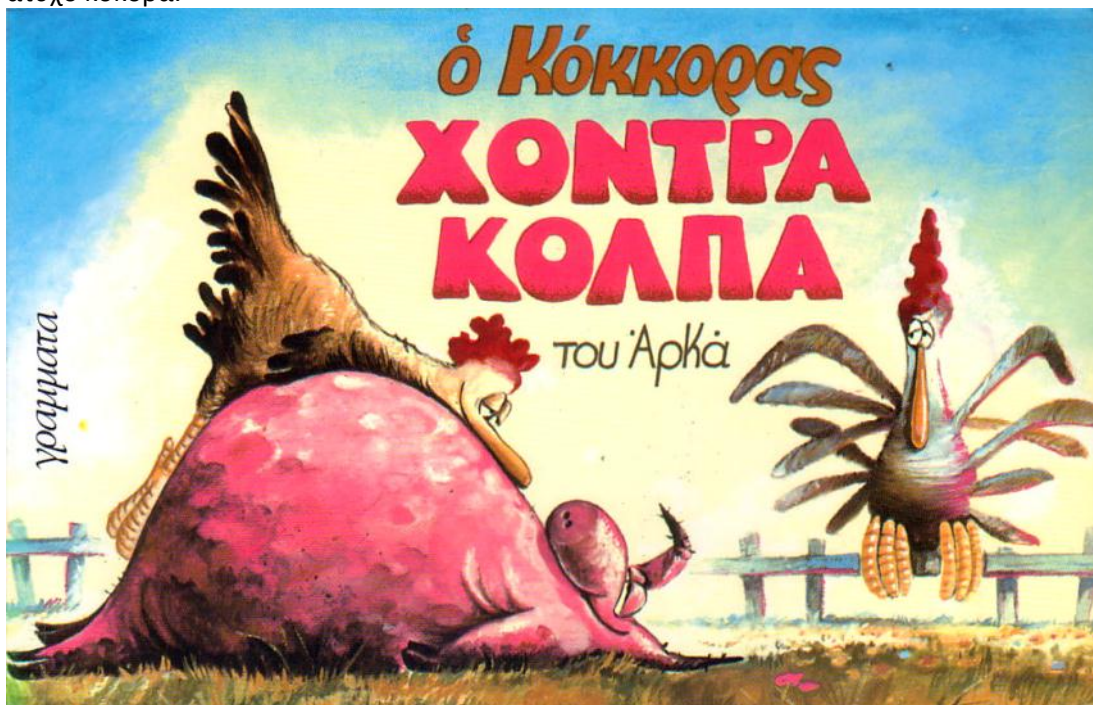
Δελφύς (αγριοκρεμμυδο)^{1077.17} ἢ Δέλφαξ = Μικρὸ γουρουνάκι. βλ. σκρόφα καὶ [Χοῖρος](#)

Κατὰ δε τον Ησύχιο^{9051.473} [477]

δελφάκιον· χοιρίδιον. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον

Τὸ γουρούνι εἶναι συνυφασμένο μετὰ τὴν συνουσία. ἔχει ὀργασμὸν ποὺ διαρκεῖ 30 λεπτά καὶ αὐτὸ τὸ κάνει ονομαστό.

Τὸ γουρούνι εἶναι ὁ συμπρωταγωνιστὴς στὶς γελοιογραφίες τοῦ Ἀρκά μετὰ τὸν κόκορα, ἔχει τρομερές ἐπιτυχίες μετὰ τὰ θηλυκά, ἀκόμα καὶ μετὰ τὶς κότες σὲ ἀντίθεση μετὰ τὸν σεξουαλικά ἀτυχο κόκορα.

Δημόσιον

Δημίαισι πύλαις· κοινάις, ἔπει προστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρται. ὁ δὲ Ἀντίπατρος τὸ γυναικεῖον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς Κεραμεικὰς πύλας· πρὸς γὰρ αὐτάς φασιν ἐστάναι τὰς πόρτας. μήποτε οὖν ἀντὶ τοῦ Διομήτῃσι πύλαις Δημίαισιν εἶπεν διὰ τὴν ἑγγύτητα τῶν ὀνομάτων

Ἡσύχιος - Λεξικόν 9051.481 [485]

Διάσφαγμα

βλ. [σχίσμα](#)

Δορύαλλος

δορύαλλος· τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγωδοποιῦ Δορύλλου, οὗ μέμνηται ἐν Ἀημνίαις

44. Δορυαλλός — ἐφ' — Δορύλλου — λιμνίαις cod., ἢ ἐφ' — Δορύλλον — Ἀημνίαις Mus. Δορύαλος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον — παρὰ τὸ δέρειν EtGud. p. 59. Δορύαλος· τὸ γ. αἰ. ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ κτλ. Schol. Ar. Ran. 519. Δορύλλος· τ. γ. αἰ. ἐφ' ὕβρει τραγωδοποιῦ Δορύλλου Suidas. Δορύαλλος λέγεται καὶ δόρυλλος Ἀριστοφάνη, αἱ γυναῖκες τὸν δορύαλλον φράγγονται· ἔστι δὲ τὸ γ. αἰ. ἐφ' ὕ. τ. τρ. Δ. ἢ παρὰ τὸ δέρειν τὸ τυπτόμενον ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἶονεῖ ἐκδερόμενον EM. 283, 45. Tractarunt haec Bergk Com. Gr. II 2 p. 1001 sq. Lobeck. Proll. p. 118, 119. 45. δοροδόκαι Vossium secutus Albertus. Debebat certe δοροδόκαι· δοροδόκαι. Vide ἀρδί-κός· φάρετρα.

* *δοροδόκη· δόρατος θήκη*

Ἡσύχιος - Λεξικόν 9051.530 [534]

Πιθανότερο το αλούμενον (εκ του αλωσις), δηλ. το καταλαμβανόμενον, δια του δόρατος (μτφ. του πέους) οπότε η γραφή "δορύαλος" είναι η ορθότερα.

Το δοροδόκαι ή δουροδόκαι (πάσσαλοι και δόρατα) και η φαρέτρα είναι προσφυλής παρομοιωση και τη βρίσκουμε και στην Παλαιά Διαθήκη:

10 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερέωσον φυλακὴν, ἵνα μὴ εὐροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ χρήσῃται. 11 ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσῃς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσῃ· 12 ὡς διψῶν ὄδοιπόρος τὸ στόμα ἀνοίξει, καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς **πασσάλου** καθήσεται καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει **φαρέτραν**.

Σοφία Σειράχ ΚΣΤ 10:12

Επίσιον ^{1077.20}

ἐπισον = ἴσιο, συμμετρικό

Σημ: το ὅμοιο **επισείων** σημαίνει σημαία πλοίου.

Εσχάρα

ἀπὸ το ρ. ἰσχω = ἐμποδίζω πβ. ἰσχαιμία του μυοκαρδίου, ἰσχαιμικό ἐπεισόδιο

Εσχάρων κατασκευάζω (Ναυπηγικός ορος) > σκαρώνω

Γιατι ἀπὸ το αἰδοιον σκαρωνουμε τα παιδια . Πβλ. Της σκαρωσε ένα κουτσουβελο κι μετα την παράτησε.

βλ. Ἀριστοφάνους - Ἰππῆς 1286

Εχίνος

Ὁ σημερινός αχινός. Ονομασία λόγῳ του τριχώματος βλ. [Εικονα 1. Γιατι το λενε αχινο](#) ἀλλά και [σπάτταγγος](#)

Εφηβαίον

Επειδη αρχεται να λειτουργει ως γεννητικον οργανον ἀπὸ της εφηβειας.^{1148.25}

Ευγεῖον

Και λατινικά *eugium*. Από το *eu* = καλον και γῆ δηλ. το εύφορο, το παράγον, και παραγωγικό.

Δεν απανταται στα κειμενα της Ελλ. Γραμματείας. Προδήλως η λέξη εισχώρησε στα λατινικα ως χυδαῖο δάνειο. Η εξαφάνιση του διακιολογεῖται από το ότι ηταν στοιχείο της διαλέκτου των πορνών και των χαμαιτυπείων. Επομενως το "παραγωγικον" δεν ειχετο το νοημα το ευτεκνον, αυτό που παραγει καλα τεκνα αλλα αυτό που παραγει καλην προσοδο στην πορνη και τον μαστροπό.

The Latin Sexual Vocabulary σελ.83

Ιπποκλείδης ^{1077.25}

Γιατι είναι αποκρυφο μερος και δεν επιδεικνύεται όπως εκανε ο Ιπποκλείδης

Εγκυκλοπαιδικά

Ήταν γιος του Τείσανδρου και απόγονος των Φυλαϊδών. Έγινε επώνυμος άρχοντας της Αθήνας το 566 π.Χ. Στα χρόνια αυτά κυβερνούσε στη Σικυώνα ο τύραννος Κλεισθένης, που είχε μια ωραιότατη κόρη, την Αγαρίστη και για να την παντρέψει, κάλεσε τους υποψήφιους μνηστήρες, για να διαλέξει τον "άριστο των Ελλήνων".

Ο Κλεισθένης προτιμούσε τον Ιπποκλείδη, που ήταν ωραίος νέος και γόνος ένδοξης οικογένειας. Ο Ιπποκλείδης όμως με τη συμπεριφορά του διέλυσε κάθε πιθανότητα για να γίνει σύζυγος της Αγαρίστης.

Την τελευταία μέρα μέθυσε και χόρεψε τον **κόρδακα, ασεμνο χορό** τα ποδια ψηλα, ώστε ανάγκασε τον Κλεισθένη να τον παρατηρήσει λέγοντάς του τη φράση: "Ω παι Τεισάνδρου **απόρησάς** γε μεν τον γάμον", δηλ. "Γιε του Τεισάνδρου έχασες τη νύφη με το χορό αυτό που έκανες". Αλλ' ο Ιπποκλείδης του απάντησε: "Ου φροντίς Ιπποκλείδη", δηλ. "δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό ο Ιπποκλείδης".

Η αποκαλυψη των γεννητικων οργανων ηταν παντα μερος της διασκεδασεις πβλ. Το ξεφάντωμα που σημαίνει: σιασκεδάζω στα φανερα, η φανερωνωντας αποκρυφα, δημοσίως και θορυβωδώς, χαίρομαι σε μεγάλο βαθμό, παίρνω μερος σε τρικούβεργο γλέντι. Συνήθως με χορούς και τραγούδια: απόψε Θα πιούμε και Θα ξεφαντώσουμε! ΣΥΝ. γλεντώ. — ξεφάντωμα (το) μεσν. Κ. ξεφάντωση (η) Ιμεσν.

Σχόλιο

Ωραιοτατο λογοπαιγνιο απορησας από το **ορχούμαι** = χορευω και παρομοιο με τους **ορχεις** =αρχιδια, τα οποια επεδειξε ο αναισχυντος Ιπποκλείδης δεδομενου ότι τω καιρω εκεινω τα μποξεράκια ήταν αγνωστα και μοιραια ο κορδαξ απεκάλυπτε τα παντα. Η φράση αυτη έμεινε παροιμιώδης και χρησιμοποιείται και σήμερα αντι του "στ' αρχιδια μου!"

Στην αρχαία Ρώμη, όταν κάποιος κατάθετε στο δικαστήριο, μπορούσε να

ορκιστεί στους... όρχεις του. Testis = Μάρτυς Testiculis (Υποκοριστικο του testis) = ορχεις

Ιππος

Αφού και το μουνί το καβαλάμε όπως το άλογο

Ισθμός

Ισως επειδή είναι μια στενή λωρίδα όπως και το μουνόπανο

(Ρ. Μανθούλη Χρονολόγιο της ελλ. Αρχαιότητας) σ.180

Κέλης

Ο κελης είναι το μη ευνουχισμενο αλογο, το βαρβάτο αλογο, ο επιβήτωρ κέλης, και το μουνι το καβαλάμε όπως το άλογο και το αλογο - κελης καβαλάει και αυτό σε άλλη χρονικη στιγμη.

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam. {4083.003} close

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐρρήθη.

(Ευστάθιος Ι53β. 34.)

Πβ. Το σερνικοβότανο, που βρίσκεται στον κάμπο πέρα, **εκεί που κατουρεί βαρβάτο άλγο**. Κι όποια το πάρη, κάνει σερνικά παιδιά,

Ο Ζητιάνος - Ανδρέας Καρκαβίτσας

Κέρκιον

Παρά τω τη κέρκω (ουρά) σαίνειν το γαρ αιδιον εσθ' οτε ουράν έλεγον ως Εύπολις.
(βλ. [Μυζουρίς](#) παραπάνω).

Ησύχιος - Λεξικον

Κήπος

Ισως για να δικαιολογηθει η αυξημένη τριχοφυΐα της περιοχής, επειδή ποτίζεται και βλασταίνει.
Στα λατινικά Hortulus < υποκοριστικόν του hortus = κήπος . Συν. Κύσθος.

Κλίβανος

Καζάνι. Βλ. και χυτρα.
Συμβολισμος που απόδέχεται ο Αρτεμίδωρος 2.10 σ. 116.21 για τα γυναικεια οργανα
Έοικε γαρ και η εστια και ο κλιβανος γυναικι δια το δέχεσθαι τα προς τον βίον ευχρηστα.

Κόγχη

(κοχύλι) EIKONA 2

Ο Πλινιος ονομαζει αυτό το κοχύλι veneria (το της Αφροδίτης, Αφροδίσιον από το Venus = Αφροδίτη).
De Natura 9.103 & 32.151

Κολεός

Σημαίνει την θήκη του ξιφους αλλα και το μουνί λόγω λειτουργικής ομοιότητας μεταξύ τους .
Η ξιφοθήκη - κολεός πήρε το όνομα από το ψάρι, τον κολιό. Πβλ. Κολεοσπασμος.

Ο κολεός είναι ένας ινομύδης σωλήνας που έχει μήκος περίπου 7 εκατοστά και εκτείνεται από τον πρόδρομο μέχρι τον τράχηλο. 7 cm του πέους αρκούν για τα κανουν ικανοποιητική διείσδυση.

Πλήρωμένη διαφήμιση από το σύνδεσμο μικροτσούτσουνων "ο Μεγας Ναπολέων".

[VIDEO](#)

Όλα χρησιμοποιουνται κατά το θέρος, ο κολιός τον Αύγουστο και το μουνί περισσότερο λόγω των θερινών διακοπών.

Κόλπος

Η εσοχή του αιδοιου. Πβλ. Κολπικος σπασμος, Ενδοκολπικές πλύσεις, κολπτικα υποθετα.

Το μου κανει κολπα αν και συγγενες τος την συνουσια ειναι ετυμολογικώς ασχετο με τον κολπο.

Κτείς

Οι Βυζαντινοι το ελεγαν κτένιον όπως μαρτυρουν οι Κλημης ο Αλεξανδρευσ, Μιχαηλ Ψελλος, και ο Θεσσαλονικης Ευστάθιος.^{165.539}

Πβλ. Παροιμια "**η γης καταποντίζεται και το μουνι κτενίζεται**".

Κύσθος

αρχ. ουσιαστικο κυω>κυστις>Κύσθος = pudenda muliebria ή γυναικείον αιδοιο.

Στην Σαμο την Ζακυνθο , Κεφαλωνιά, την Κρήτη, την Αθήνα και στην Κύπρο λέγεται

χύστος.

(προφανής η επιδραση άπο το «χύνω»)

Χύστον (το) λεγεται στον Πόντο, ή κυστέ στα Τσακώνικα.

Αριστοφάνης - Αχαρνής 780
Δικαιοπόλις
νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται.

Τώρα φαίνεται σα γουρούνι
όταν το θρέψεις θα γίνει μουνί.

βλ. και Γαμοτραγουδο #11

Χήρες μέ ἀμπλοκάρανε
νά βόσκω τά μουνιά τους*
μου δώσανε μισό ψωμί
και δώδεκα κρεμύδια
και δεκατέσσερα μουνιά
νά πάω νά τά βοσκήσω.
Στό δρόμο πού πηγαίναμε
σε μακρινή μερία
μου 'φυγε το καλύτερο,
τής παπαδιάς ό χύστος.

Κύστη

βλ. κύσθος

Μουνί

Η επικρατέστερη ονομασία του γεννητικού οργάνου της γυναίκας.
Από το Βενετικό μονιν (monin ή mona) ή κατ'άλλην εκδοχή από το «ορος (βουνό) της Αφροδίτης» λατ. Mons veneris.

Μτφ. Ωραία γυναίκα < madona < m[ad]ona

Πβλ. Μονα-Λίζα (η Τζιοκόντα, ωραία γυναίκα!)

Μτφ. Μουνάρα ή μούναρος (ο)= ωραία γυναίκα και όχι ωραίο αιδούο.

Συνηθως χαρακτηριζουμε **μουνάρα** μια ωραια κοπελλα χωρις να εξετάσουμε την αισθητική ποιότητα του αιδουου της. Η επιδραση από το **μόνα** γίνεται εδώ φανερη.

Υποκ. μουνάκι.

Ο κώλος ονομαζεται υπο ομοφυλοφίλων : «Το μουνί του μέλλοντος»

Μουτζό

Αργκό . Ισως από το μουτζούρα, μελανο σημείο λόγω τριχων πανω στο λευκο κορμι της γυναίκας^{216.330}

μύρτον

10 ὀλόκληρον. **μύρτον** δὲ πεποικιλμένον ἑκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Aristophanis Comœdiæ, Τόμος 4, Μέρος

2

Από τον/την Aristophanes

(107.) ὀσχέου λακκόπεδον. Ὡ δὲ ἀεὶ χαλαρὸν, λακκοσχέαν τοῦτον Ἀθηναῖοι
 (108.) καλοῦσιν. Τὰ δὲ μεταξὺ ὀσχέου καὶ ὑποστήματος καὶ μηροῦ, πλι-
 (109.) χάδες. —Τῆς δὲ γυναικὸς τὸ αἰδοῖον, κτεῖς μὲν τὸ τρίγωνον πέρας
 (110.) τοῦ ὑπογαστρίου· ἄλλοι δὲ ἐπίσειον καλοῦσιν. Σχίσμα δὲ, ἡ τομὴ
 (111.) τοῦ αἰδοίου. Τὸ δὲ μυῶδες ἐν μέσῳ σαρκίον, νύμφη, καὶ μύρτον· οἱ
 δὲ ὑποδερμίδα, οἱ δὲ κλειτορίδα ὀνομάζουσι, καὶ τὸ ἀκολάστως
 (112.) τούτου ἄπτεσθαι κλειτοριάζειν λέγουσιν. Μυρτόχειλα δὲ τὰ ἐκατέ-
 ρωθεν σαρκώδη· ταῦτα δὲ Εὐρυφῶν καὶ κρημονὺς καλεῖ· οἱ δὲ νῦν
 (113.) τὰ μὲν μυρτόχειλα, πτερυγώματα, τὸ δὲ μύρτον, νύμφην. —Τῆς
 δὲ ῥάχεως τὰ ὀστέα σφόνδυλοι· Ὅμηρος δὲ καὶ ἀστραγάλους αὐτὰ
 (114.) καλεῖ· καὶ ἡ ἀπόφυσις τῶν σφονδύλων, ἄκανθα. Τὸ δὲ τελευταῖον

Ὅρος της Αφροδίτης

Το λατ mons veneris

Λογια περιφραση για το μουνι.

Ουρά

Αιδοῖον, ἀλλὰ, λόγῳ σχηματος, εννοεῖται μόνον το ανδρικόν. Βλ. [Μυζουρίς](#)

Πιτί

Μωρουδίστικη λέξη για το αιδοῖον αμφοτέρων των φύλλων . Σημαινει και ουρώ και ούρα (κανω το πιπι μου ή θελω πιπί)

Υποκλιστικο πιπινι, πιπινελι (Πιπινέλης - Χουντικός Πρωθυπουργός)

Πιτίχι

Το Τα γυναικεία απόκρυφα στο Φαρασιώτικο Ιδίωμα ⁹⁴⁵⁷.

Πουλί ή πουλάκι

Το πουλάκι το λεμε για μωρά παιδια.

Ενδεχομένως λέγεται και από γεροντοκορες στη ΦΡ **Είπαμε το πουλί πουλάκι**, όπως λεμε ειπαμε το ψωμί ψωμάκι για να δειξουμε τη στέρηση.

Το πουλι λέγεται για το πεος ενηλικων (ΦΡ. παιζει το πουλί του = αυνανίζεται, αλλα και χασομεράει).

Πβλ. Το εξυπνο πουλι από τη μύτη πιάνεται.

Πύλη (η)

ἢ πυλεῶν (ο)Πύλη τειχῶν. Αυτην που κτυπάει ο πολιορκητικος κριός

Σάκα

Η και **σάκανδρος** ^{9376.228 [246]} = σακί , σακούλι συνεκδοχή για το αιδοῖον .

Ο Ησυχιος αναφέρει σάκαν το της γυναικός ... 9054.4

σάκταν· τὸ τῆς γυναικός

Ο Λικίλιος το ονομαζει bulga = δερματινος σάκος που φαινεταί ότι ηταν λεξη γαλατικη: "bulgas Galli sacculos scorteos appellat". Μαλλον όμως εννοούσαν την κοιλία ή το στομάχι. Πβλ. Ελλ ψωμοσάκουλο για κοιλιά.

Σε γαμοτράγουδο αναφέρεται

Μαύρο τρίχίνο σακούλι (διάβαζε κόλπος)

Να βαφτίσω τον κουτρούλη. (διάβαζε πέος)

Σάκτα

Βλ. σάραβον

σάραβον

ὁ, pudenda muliebria, γυναικειον αἰδοῖον Com.Adesp.1137.

Σάραβον: τὸ γυναικειὸν αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλὰ.

Φώτιος -Λεξικον

σάραβος

Από το σαίρω 196.365 [389]

σαίρω (ἐν χρήσει μόνον ὁ πρκ. **σέσηρα**, μτχ. **σεσηρώς**, θηλ. **σεσᾶρυϊα**) *δεικνύω τοὺς ὀδόντας, σύρω πρὸς τὰ ὀπίσω τὰ χεῖλη καὶ δεικνύω τοὺς ὀδόντας (εἰς ἐνδειξιν θυμοῦ ἢ ἀγανακτήσεως), μειδιῶ ἔχων τὰ χεῖλη διεσταλμένα, **σάρμα**, τὸ *σχισμή τοῦ ἐδάφους, **χάσμα**, **σῆραγξ**, -**αγγος**, ἢ *κοῖλος **βράχος**, **σπήλαιον**, **σάρα-βος** *τὸ γυναικειὸν αἰδοῖον* καὶ **σάρων** *...τὸ γυναικειὸν αἰδοῖον* *Ἡσύχ. : ἀβεβ. ἔτυμολ.

Όμως το σαίρω εχει και άλλη σημασια

σαίρω (μέλλ. **σαρῶ**, ἀόρ. **ἔσηρα**) *σαρώνω, «σκουπίζω», καθαρίζω, **σάρων**, τό, **σάρος**, ὁ *σάρωθρον, «σκούπα», «σκουπίδια», **σάρματα**, τὰ *τὰ «σκουπίδια», **σαρώω** *σαρώνω, «σκουπίζω», καθαρίζω, λεσβ. **σάραπος**, ὁ *ὁ διὰ τῶν ποδῶν σαρώνων, δηλ. ὁ ἔχων πόδας στρεβλοὺς καὶ σύρων αὐτοὺς κατὰ γῆς, ἐν ᾧ βαδίζει, πλατύπους (κυρ. ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου ὁ πούς εἶναι εἰς σάρος) : ἐκ τοῦ ***tur-jō**, συγγ. τῷ **σύρω** *ὄ,τι καὶ νῦν, σύρω, «σέρνω», ἔλκω, «τραβῶ» (***tur-jō**)· ρ. ***tuer-** = στρέφειν, στροβιλίζειν (βλ. **στρύνω**, **τύρβη**), ἂν δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ ***sur-jō** (**σύρω** ἐκ τοῦ ***su-r-jō**), ρ. ***sur-bh-** ἐν τοῖς : **σύρφος** (ὁ ἰδέ), γοτθ. **afswairban** = ἀπομάσσειν, σπογγίζειν.

σαβαρίχis

Όμως ο Τελεκλίδης λειι ότι η σαβαρίχis είναι το γυναικείο αἰδοῖον.

Και κατά τον Φωτιο **Σαβαρίχη**.

Σάβυττα

Βλ. Σάραβον

Σάννιον^{9054.9 [11]}

172 σάννιον· τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον· παρὰ τὸ τῆ κέρκω σαίνειν (Cratin. fr. 490 K.-A.?). τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὄτε οὐρὰν ἔλεγον, ὡς Εὐπόλις (fr. 471 K.-A.)

Η την κέρκον σαίνουσα αυτή δηλ που κουνάει την ουρά είναι η σουσουράδα (σεισοπυγίς) και η παρομοίωση για την πεταχτούλα δεσποινίδα έχει σαφές υπονοούμενο ότι η κοπέλα αναζητά σεξουαλικές επαφές.

Στο ίδιο Λεξικό ο Ησύχιος αναφέρει, χωρίς να επεξηγει την περίεργη λέξη σαν(ν)ιοπληκτος **αιδοιόπληκτος** (όπως λέμε σεισμόπληκτος). Ποια γυναίκα μπορεί να πλήξει, να κτυπήσει με το αιδοίο;
Ένα σύζυγος ίσως μπορεί να πλήτει (να βαριέται) με το αιδοίο της συζύγου μετά από πολυετή έγγαμο βίο.

Σέλινον

Σέλινον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φωτιος Λεξικων σελ. 505

Βλ. Σάραβον

Σπάτταγος

Μέγας αχινός ^{1077.48}

σπατάγγης, ου, ὄ, εἶδος αχινου (Αγγλικά sea-urchin), Sophr.102, Ar.Fr.409, Arist.HA530b4; πάταγγας acc. pl., Πολυδεύκης .6.47 (v.l. πάταγα, πάταγας). 9351 H. G. LIDDELL & R. SCOTT - A Greek English lexicon - Harper Bross - 1859

Η λέξη sea-urchin χρησιμοποιείται και για το «σκαντζόχοιρο» στο ιδίωμα των Cumbria, Yorkshire, Shropshire. Αποδίδεται από 16ο αιώνα σαν παρωνύμιο σε άτομα των οποίων η εμφάνιση ή η συμπεριφορά μοιάζει με σκαντζόχοιρου, από καμπούρηδες (1520s) , σε ξωτικά (1580s) σε κακά κορίτσια (c.1530) με την έννοια «κακόντυμένος ή κουρελής νεαρός» αναδείχθηκε 1550, αλλά δεν ήταν σε συχνή χρήση μετά c.1780 . Αχινός καταγράφεται από Δεκαετία 1590 (Από το 19ου αι. Μια καινοφανής λέξη για το αχίνο ήταν το όνομα «whore's eggs» τα αυγά της πόρνης).

Still used for "hedgehog" in non-standard speech in Cumbria, Yorkshire, Shropshire. Applied throughout 16c. to people whose appearance or behavior suggested hedgehogs, from hunchbacks (1520s) to goblins (1580s) to bad girls (c.1530); meaning "poorly or raggedly clothed youngster" emerged 1550s, but was not in frequent use until after c.1780. Sea urchin is recorded from 1590s (19c. Newfoundland name for them was whore's eggs).

Σύκον

Αριστοφανης - Ειρηνη 1350 (rudenda muliebria)

Επιβίωμα στην διάλεκτο της Τραπεζούντας και της Οινόης , της Ρόδου και του Βελβένδου της Μακεδονίας^{165.538}

Άραγε μήπως υπάρχει λογικότερη ετυμολογία για το «συκοφάντης» ; Ο εμφανιζων το συκον είναι ο αναισχυντος ; Ο σωματέμπορος που φανερώνει το αιδοίο της πορνης;

Plutarchus Biogr. et Phil., Solon. {0007.007} close

οὖν τις ἠγήσαιτο παντελῶς ἀπιθάνους τοὺς λέγοντας,
ὅτι καὶ σύκων ἐξαγωγή τὸ παλαιὸν ἀπείρητο, καὶ τὸ
φαίνειν ἐνδεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας κληθῆναι συκο- (5)
φαντεῖν.

Η λατινική λέξη για το σύκο είναι ficus και η Ιταλική fico > = σύκον αλλά και fica = αιδοῖον
Βλ. [Εικόνα 3](#).^{1077.48}

Σχιστόν

Λόγω της μορφής του.

πβλ. Αινιγμα σκύβω γονατίζω εμπρός σου το μακρύ μου στο σχιστό σου.

Τι είναι ; Η βελόνα! (κι οποιος έχει την μυγα ας μυγιάζεται).

Ο Πολυδεύκης στο Ονομαστικόν του το λέει σχίσμα ή διάσφαγμα.

Ταύρος

Βλ .σάραβον

Σημαίνει όμως και το πεος.

Φύσις

Όπως και το αιδόιον αφορά τα γεννητικά όργανα και των δύο φύλων.

Ετσι έχουμε και την πρωκτική συνουσία να ονομάζεται **παρά φύσιν συνεύσεις** ήτοι εκτός του φυσικού προορισμού (του γυναικείου αιδοίου, της φύσης).

τὸ Φύσις (**nature**) ἐγέννησε τὸ σκωπτικὸν ἐπίγραμμα εἰς
παρθένον ἀπαρθεύον, ἧτις ἐπορίζετο τὰ πρὸς ζῶν, ὁπόθεν-δὲν
ἔπρεπε (**BRUNCK, Analect. tom. II, pag. 294**),

Παρθενικά κούρα ἐὰ κέρματα πλείονα ποιῆ,
Οὐκ ἀπὸ τᾶς τέχνας, ἀλλ' ἀπὸ τᾶς φύσιος.

Εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐμεταχειρίσθη, περὶ τοῦ ἀνδρικοῦ
αἰδοίου, τὸ Ῥωμ. **Natura ὁ Κικέρων**, λέγων (**De natur.
Deor. III, 22**) περὶ τοῦ Ἑρμοῦ : **cujus obscœnius
excitata natura traditur, etc.** Ἄν ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς
καὶ τὴν ἀγρίαν διαγωγὴν τῶν Γραικορ. ὅτε ἐδεσπόζοντο ἀπὸ
Ἄγίους ἀγρίους αὐτοκράτορας, ἰδοὺ καὶ ἄλλη μαρτυρία ἀπὸ τὸν
Θεοφάνην (**παρὰ τῷ Δ. σελ. 1712**) « Ἄποσφάζουσι Ἄνα-
» **σάσιον**, τὸν μέγαν Πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν
» **φύσιν αὐτοῦ ἐν τῷ σόματι αὐτοῦ** ». (**Z. Σάρκια**). Ἡ παλαιὰ
δοτικὴ, **Φύσει**, ἔλαβεν εἰς ἡμᾶς ἐπιρρήματικὴν σημασίαν.
Z. Φύσει.

Εδώ ο Κικέρων υπαινίσσεται τις Ερμές (στύλους με κεφάλι του Ερμή και φαλλό, που χρησιμοποιούνταν ως χιλιομετρικοί δείκτες). [Περισσότερα](#) για τις Ερμές.

Το «φύσει» επιρρηματικῶς εκλαμβάνομενον σημαίνει εκ φύσεως ἢ ὅπως λέμε σήμερα «ἀπό τη μάνα του» και ἀντιθετο του εἶναι το θεσει: λόγῳ της θεσεως του. π.χ. Στη Γραμματικὴ υπάρχουν φωνήεντα που εἶναι θεσει μακρά και φύσει μακρά.

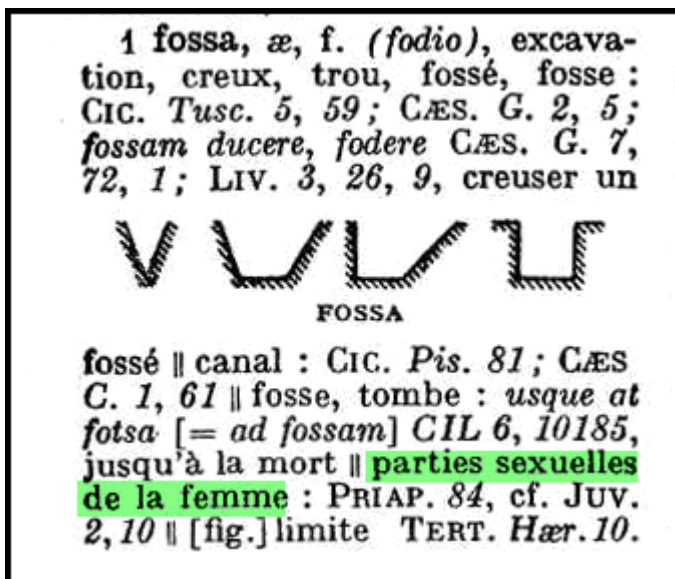
Fossa

Ἄλλη λέξη για το μουνί στα λατινικά.

★ **FOSSA**. In mal. part.: “**puđenda muliebria**,” Auct. Priap. 84; cf.: “inter Socraticos notissima **fossa** cinaedos,” Juv. 2, 10.—

Ρίζα της λέξης το ρημα **fodio** = σκάπτω, διατρυπώ > **fossum** = εσκαμένο η εσκαμενη γή = terra **fossata** > φουσάτο= το στρατοπεδο.

Σημαίνει και κεντριζω, τσιμπώ, διεγείρω πραγμα που εξηγεί την παρομοίωση.

[ΠΗΓΗ](#)

Χοίρος

βλ. [Δελφύς](#)

Η σεξουαλικότητα και η πολυτοκία του χοίρου είναι γνωστή. Ο χοίρος έχει οργανισμό που διαρκεί περίπου 30 λεπτά και η σκρόφα κάνει 10 γουρουνακία. Δες : [Porcus](#) και [Κόγγη](#)

732. (767.) ΤΟΥΤΙ ΤΙ ΗΝ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ] ὁ Ἀττικὸς κρεμάσας τὴν παῖδα ὄρα τὸ αἰδοῖον αὐτῆς, καὶ ἐρωτᾷ περὶ αὐτοῦ, ὃ τι ποτέ ἐστιν. οὐ γὰρ ἦν ὁμοῖον τῷ αἰδοίῳ τοῦ χοίρου.

737. (773.) ΑΙ ΜΗ ἜΣΤΙΝ ΟΥΤΟΣ ΧΟΙΡΟΣ] τοῦτό φησιν, ἐπεὶ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν οἱ Ἕλληες. διὰ τοῦτο γοῦν ὁ Ἀττικὸς ἐπιφέρει ἈΛΛ' ἜΣΤΙΝ ἈΝΘΡΩΠΟΥ.

Aristophanes, Immanuel Bekker - Comœdiæ cum scholiis et varietate lectionis, Τόμος 2

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odysseam.* {4083.003} [close](#)

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφωδῶς ἐρρέθη.

βλ. καὶ [Αριστοφάνης - Αχαρνές 780](#)

Καὶ στὸ The Latin Sexual Vocabulary

Χελιδών

et vasa iubent frangenda lauari / cum colocyntha bibit vel cum barbata **chelidon'**.

Juvenalis

Για τὸ **χελιδών** δεξ Αριστοφάνη Λυσιστρατή. 770, Τὸ Suda ἀναφέρει Χελιδών: καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον.

On the use of leo at MarL 10.90.10, see p. 34.

Χύτρα

Ὁ Λουκιος ἀναφέρει τὴν ἱστορία μιᾶς γυναίκας ποὺ λεγονταν Παλαιστρα καὶ ποὺ κουνουσε μιὰ χύτρα συγχρονισμένα με τοὺς γλουτοὺς της, πραγμα ποὺ ἔκανε τὸν Λουκιο νὰ ἀναφωνήσει : « ὡς εὐρύθμως τὴν πυγὴν τῆς χύτρας ὁμοῦ σὺπεριφέρεις καὶ κλινεῖς! »

Ποσο ρυθμικὰ κουνᾷς τὸν κωλο σου μαζί με τὴ χύτρα! Ποὺ θὰ μπορούσε μεταφορικὰ νὰ σημαίνει ποσο ρυθμικὰ κουνᾷς τὸν κωλο σου καὶ τὸ μουνι σου!

Χεῖλη αἰδοίου

Κν. Μουνόχειλα

Ἀμφίδεον

Ἀμφιδέος 1077.9

Ἐσχάραι κατὰ τὸν Αριστοφάνη - Ἰππῆς 1286

Τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπὴν καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.

Κατὰ τὸν Εὐπολιν ἀποσπ. 52.2 **ἀμβωνες λοπάδων**. (κυριολεκτικὰ ἀμβων = μουνι καὶ λοπάς = πιατέλα ἀλλὰ καὶ ὀστρακο ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμεύσει ὡς πιατό.

9351 H. G. LIDDELL & R. SCOTT - A Greek English lexicon - Harper Bross - 1859

Τα μουνοχειλα είναι αυτά που κάνουν το μουνι να μοιάζει με ανοιχτο κοχύλι.

352.214

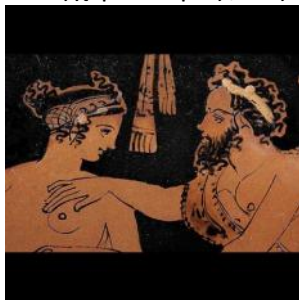
τὸ Φύσις (nature) ἐγέννησε τὸ σκωπτικὸν ἐπίγραμμα εἰς
παρθένον ἀπαρθένον, ἣτις ἐπορίζετο τὰ πρὸς ζῶην, ὅψεν-δὲν
ἔπρεπε (BRUNCK, *Analect.* tom. II, pag. 294),

Παρθενικά κούρα ἐὰ κέρματα πλείονα ποιῆι,
Οὐκ ἀπὸ τᾶς τέχνας, ἀλλ' ἀπὸ τᾶς φύσιος.

Εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐμεταχειρίσθη, περὶ τοῦ ἀνδρικοῦ
αἰδοίου, τὸ Ῥωμ. Natura ὁ Κικέρων, λέγων (De natur.
Deor. III, 22) περὶ τοῦ Ἑρμοῦ : *cujus obscœnius
excitata natura traditur, etc.* Ἄν ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς
καὶ τὴν ἀγρίαν διαγωγὴν τῶν Γραικορ. ὅτε ἐδεσπόζοντο ἀπὸ
Ἁγίους ἀγρίους αὐτοκράτορας, ἰδοὺ καὶ ἄλλη μαρτυρία ἀπὸ τὸν
Θεοφάνην (παρὰ τῷ Δ. σελ. 1712) « Ἀποσφάζουσιν Ἄνα-
» ςάσιον, τὸν μέγαν Πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν
» φύσιν αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ». (Ζ. Σάρκα). Ἡ παλαιὰ
δοτικὴ, Φύσει, ἔλαβεν εἰς ἡμᾶς ἐπιρρήματικὴν σημασίαν.
Ζ. Φύσει.

Παροιμίες

- Είδες χέρι στο βυζί; Δέξου **μουνί** μαντάτα !

- Το **μουνί** σέρνει καράβι.
- Η γης καταποντίζεται και το **μουνί** χτενίζεται.
Έκδοση ad usum delphini¹ : Η γης καταποντίζεται κι' Μαριγώ κτενίζεται.

1. Η φράση σημαίνει «προς χρίσιν του διαδόχου», έμπαινε σε λογοκρίμενα κείμενα που απάλειφαν τις χυδαίες λέξεις για να μην μάθει ο βασιλόπαις της Γαλλίας "κακά λόγια".

- **Μουινιά μουινιά** έχουν ριζικό, **μουινιά μουινιά** έχουν μοίρα
Δηλαδή μερικές γυναίκες είναι καλότυχες.424.44 παρ. 60
- Σαν δεις καράβι στο βουνό, **μουνί** θα το 'χει σύρει.
Δηλαδή ο πόθος για τη γυναίκα μπορεί να οδηγήσει σε απίθανες προσπάθειες και κατορθώματα.

Φράσεις

Συνεισφορά Γ. Δούσκου

- Του μουνιού σου το γλωσσίδι μου 'ριξε κλωτσιά στ' αρχίδι
- Το μουνί και το πριόνι, όποιος δεν τα ξέρει ιδρώνει.
- Το μουνί και το χταπόδι με το χτύπημα απλώνει.
- Παρακαλετό μουνί, ξινό γαμήσι.
- Ψηλό μουνί, **καμαρωτό*** γαμήσι.
- Ξανθό μουνί **καμαρωτό*** γαμήσι!
- Το μουνί σέρνει καράβι. (Ανάλογη αρχ. θρίξ αιδοίου και ναύν σύρει)
- Αν δεις καράβι στο βουνό, μουνί το 'χει τραβήξει.
- Μουνί καλλιγραφία.
- Ο στρατός και το μουνί θέλουνε υπομονή.
- Εδώ ο κόσμος χάνεται και το μουνί χτενίζεται.
- Πολλά μουινιά τριγύρω μας, στον πούτσο μας κανένα.
- Δόξα να 'χεις τρυγητή μου που 'δα **τρίχα*** στο μουνί μου.
- Έλα μουνί στον τόπο σου και ρέστα μη γυρεύεις.
- Τ' αρχίδια του Καράμπελα και το μουνί της Χάιδως.
- Το **συχνομπουκουνάτο*** κάνει το μουνί δροσάτο.
- Ανάθεμά το το μουνί τόσα κακά που σέρνει.
- Όσα βγάλαμε στα ξένα, στο μουνί και στην ταβέρνα.
- Καλογριά στο μοναστήρι, το μουνί της **εργαστήρι***.
- Θεσ μουνί, το θεσ και στο πιάτο.
- Άλλος το 'χει και το κατουρεί κι άλλος δεν το 'χει και το λαχταρεί..
- Δουλειά δεν είχε το μουνί και μάθαινε τσαγκάρης.

* **Τρίχα:** εννοεί την τρίχα του επιβήτορος, γιατί τον Αύγουστο γίνονται πολλά όργια. Βλ. [Κολεός](#).

* **Καμαρωτό:** Όχι υπερήφανο αλλά γαμήσι όπου η γυναίκα δημιουργεί **καμάρα** ακουμπισμένη στα τέσσερα.

* **Συχνομπουκουνάτο:** αυτό που γευομαστε συχνά (συχνός + μπουκούνι = Επτ. Μπουκιά). Η επανάληψις μήτηρ της μαθήσεως.

* **Εργαστήρι** = Ο αργαλειός. Εμπνευση από τις πολλαπλές παλινδρομήσεις της σαΐτας και του κτενιού

Επώνυμα μουινιά

Της Χαιδως

Της Καλλιρόης

Εικόνες

Εικόνα 1. Γιατι το λενε αχινο

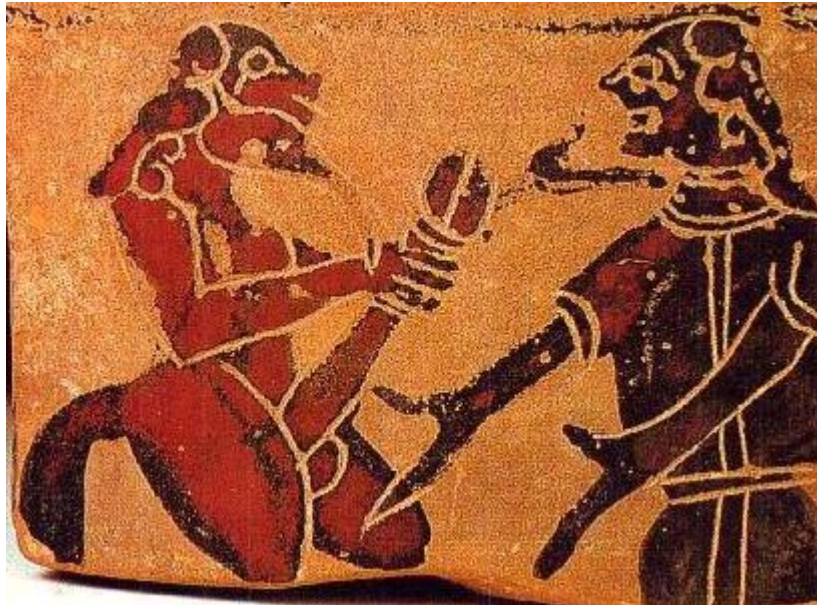
Εικόνα 2. Γιατι το λενε και κοχύλι

Εικόνα 3. Γιατι το λενε σύκο.

Εικόνα 4. Κτένι (έτσιλέμε το όστρακο δικήν πιάτου) δεσ [Κτείς](#).

Εικόνα 5 - Σατυρος δεφόμενος (Βοιωτικό αγγείο)

Συγγενικά - Ρηματα

Αναφλαω. IV. 162. G.

Etymolog. Magn. col. 100. 15. Αναφλαῶν, χειρῆριβειν το αιδιον. ει δε συλωσαι. *Hesych. Lex.* pag. 95. 1. Αναφλαῶν, χειρῆτριβειν το αιδιον, οι δε, στυειν η μαλατιειν. *Suid. Lex.* I. 185. Αναφλαῶν ελειον το μαλατιειν το αιδιον. *Pbav. Lex.* pag. 81. 2. Αναφλαῶν ελειον, το μαλασσειν το αιδιον.

Aristoph. Ran. §. 430. Schol. *Lysistr.* §. 1101. αναφλαῶν γαρ λειπει ει Αττικοι, ως Ησύχιος γραφει, το αναμαλάσσειν τα αιδια.

Lucian. Lexiph. pag. 529. B.

Screen clipping taken: 7/10/2012 6:34 μμ

1101. αἴκεν ἴδον ἀμᾶς] εἴκεν ἴδον ἡμᾶς ἄνδρες ἀναπεφλασμένους· ἦγουν τὰ αἰδοῖα ἀνατεταμένα ἔχοντας. ἀναφλαῶν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, ὡς Ἡσύχιος γράφει, τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα. αἴκεν δὲ, ἀμᾶς, καὶ ἀναπε-35 φλασμένως, Δωρικῆς καὶ Λακωνικῆς εἰςὶ διαλέκτου. ἄπερ κοινῶς, εἴκεν, ἡμᾶς, καὶ ἀναπεφλασμένους.

Aristofánous komodías, Τόμος 11
Από τον/την Aristophanes

Κλειτορίς

(ἡ) γεν. -ίδος, ἢ, Αγγλικά clitoris, και ρ. κλειτορίζω ἢ κλειτοριάζω

(2917.) κλειτορίς· τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἢ ὑποδορίς, ἔνθεν καὶ τὸ κλειτοριάζειν τὸ ψηλαφᾶν

Ησύχιος

Κλειτοριάζειν: τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου.
Λεξικόν Σουΐδα 9220

τὰ γυναικῶν. ὧν τὸ μὲν σύμπαν κτεῖς καὶ ἐπίσιον, ἡ δὲ τομῆ
σχίσμα. τὸ δὲ ἐν μέσῳ σκαῖρον σαρκίον νύμφη ἢ μύρτον ἢ ἐπίδερρις
ἢ κλειτορίς· καὶ κλειτορίζειν τὸ ψηλαφᾶν τὴν κλειτορίδα. τὰ δ' (5)
ἐκατέρωθεν σαρκώδη μυρτοχειλίδες ἢ κρημνοὶ ἢ πτερυγώματα. παρα-
Πολυδεύκης - Ονομαστικόν

Γαμοτραγουδα

1

Το **μουνί** το λεν Αλή^α
και τον πούτσο Καραλή^β
Το **μουνί** όταν αφρίζει^γ
σαν καράβι αρμενίζει^δ
τα πανιά τα έχει τρακάδα^ε
και τα **τσαμαντάλια** ^{στ} μαύρα.

- α) αλί = αλίμονο (εκλαμβάνομενο ενίοτε και ως αλίμονο) , κατ' άλλους γιώτα (ινδικά γιωνί βλ. Κάμα Σούτρα).
β) Καραλή (μηπως " λεν ψωλή;") κατ' άλλους Παναγιώτα (επάνω στο γιώτα)
γ) αφρίζει χυνει, εκρυσεις βαρθολινειων αδενων που διευκολυνοθν την παλιδρομηση του πεους μεσα στην κολεό.
δ) Ορθοτερα το καραβι [κανει να] αρμενιζει. πβλ. το μουνί σέρνει καράβι.
ε) σηκωμένα
στ) εδώ με την έννοια δισάκια < δυο σάκοι (ο νοών νοείτω)

2

CCLXXXV.
Η ΚΑΤΑΡΑ.
Sand. 122.

Γαμῶ τὴν μάνα σ' τὴ νιά,
Ποῦχει δώδεκα μουνιά,
Τὸν' ἀνοῖ καὶ τ' ἄλλο κλεῖ
Καὶ τὸν θιὸν παρακαλεῖ,
Νὰ τῆς δώση μιὰ ψωλή,
Νὰ γαμιέται μοναχή.

CARMINA NUTRICULARUM. 214

1187.214

3

Ο Χαλασιάς -Ηπειρώτικο Κονίτσης

Δεν στο 'πα Χαλασιά μου
στο μύλο να μην πας,
να μη σε πάρει η ρόδα,
και γίνω εγώ φονιάς.
Χαλασιά μου, και γίνω εγώ φονιάς.

Χαλασιά μου, Χαλασιά μου
ζωντανή ξεχωρισιά μου
Χαλασιά κια 'λιάπο μένα
που 'βαλά σεβντά για σένα.

Δε σ' έχω να δουλεύεις,
να βασανίζεσαι,
σ' έχω να τρως να πίνεις
και να στολίζεσαι.
Χαλασιά μου, και να στολίζεσαι.

Ο ήλιος βασιλεύει,
κι η μέρα σώνεται, αααααχ...
Ο νους μου απ' την αγάπη,
δεν συμμαζώνεται.
Χαλασιά μου, δεν συμμαζώνεται.

Διαμάντι δαχτυλίδι,
φοράς στο χέρι σου, αααααχ...
απάνω γράφει η πέτρα,
να γίνω ταίρι σου.
Χαλασιά μου, να γίνω ταίρι σου.

Χαλασιά μου, Χαλασιά μου,
ζωντανή ξεχωρισιά μου,
Χαλασιά κια 'λιάπο μένα
που 'βαλά σεβντά για σένα.

Σχολιο

Χαλασιάς σκοτεινή ετυμολογία. Δεν αναφέρεται στα λεξικά.

Απαντά μόνο σε αυτό το τραγούδι.

Ως συνθετο (θηλυκο όμως:η χαλασιά =καταστροφή) απαντά στο διαδεδομένο κοσμοχαλασιά αλλά και σε τοπωνύμια.

Από τα συμφραζόμενα συνάγονται τα εξής

Ο Χαλασιάς είναι άνδρας.

Η λέξη είναι επιθετο όχι επωνυμο ούτε κυριο ονομα και θα επρεπε να γραφεται με πεζο χ.

Είναι ο ερωμένος ο αρραβωνιαστικός, ο διακορευτής της κόρης (εις το παρελθόν ή το μέλλον)

Ετυμολογείται από το χαλάω -ῶ > χαλαρώ > χαλα[ρ]ω> χαλώ> χαλάω

αλλά και χαλαρώνω) έχει την κυριολεκτική σημασία καθιστώ κάτι χαλαρό, το κάνω να χάσει την συνοχή του και να αποκτήσει ευκαμψία. (αγγλ. slacken, loosen) Επομένως το καταστρέφω, αλλά σημαίνει και φονεύω.

Όταν ο εραστής διακορευσει το αιδόιο η παρθενία (ο,τι πολυτιμότερο έχει ή γυναίκα) χάνεται

Το μουνι αχρηστεύεται και ο διακορευτής ο χαλασιάς δηλαδή (ο χαλάσας, μετοχή του χαλώ)

οφείλει να αποκτησθεί την διακορευθείσα και επομένως καταστραφείσα κορη δια του γάμου.

Τότε καταστρεφεται αυτός (ΦΡ. Μια σου και μια μου)!

Φράσεις

Γιωργούλας Φουρτούνα και χαλασιά σου χαντακομένη.

9428:Μ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗΣ : Ο ΤΥΧΟΔΙΟΚΤΗΣ :1835 σελ. 130

πιάσω θὰ τὸν κρεμάσω· σὰν δὲν ὑπακούσῃ καὶ τότε, στέλνω
τὴν νύκτα μερικοὺς στρατιώτας, καὶ πᾶν κρυφὰ καὶ μα-
ζεύουν τὰ ὄπλα του καὶ μὲ τὰ φέρνουν, καὶ ὅταν ξημερώσῃ
ἄρμῶ ἐπάνω του καὶ τὸν χαλνῶ.

Αυτόθι 33 [45]

4

Της μάνας σου

Τ'ς μάνα σ' του μ'νί του κούρεψα
κι κουρεμούς δεν έχει.
Τρία καράβια φόρτωσα
κι' ακόμα τρίχα έχει.

5

Οι μεγάλες αποκρηές

Τις Μεγάλες Αποκρές
κρέμονται οι ψωλές ορθές,
Και την Καθαρο-Δευτέρα
παίρνουν τα μουνιά αέρα.

6

Argumentum ad contrario - Τι δεν είναι το μουνί

Το μουνί δεν είναι αρνί. (ΗΧΗΤΙΚΟ Απαραίτητη η γονική συναίνεση)

Το μουνί δεν είναι αρνί
να φάει κλαρί να κοιμηθεί.
Θέλει πούτσο να χορτάσει
για να πέσει, να πλαγιάσει.

Το μουνί δεν είναι αρνί
να φάει χορτάρ' να κοιμηθεί.
Θέλει ψωλή νάναι χοντρή
κι όλη μέσα για να μπει.

7

Γεωγραφικοί εντοπισμοί

Ανέβηκα στην πιπεριά

Ανέβηκα στην πιπεριά,
γεια σας - χαρά σας βρε παιδιά.
Κι είδα μια κόρη π' άλλαζε
και την καρδιά μου σπάραζε.
Και μου λέει μη φοβάσαι,
βάλ' το χέρι σου και πιάσε.
Τηνέ πιάνω στο λαιμό.
Σκούζει, φωνάζει δε βαστώ.
Και μου λέει παρά κάτω,
από το λαιμό και κάτω.
Τηνέ πιάνω στα βυζιά,
σκούζει, φωνάζει δυνατά.
Και μου λέει πάρα κάτω
από τα βυζιά 'πο κάτω.
Την πιάνω από τα γόνατα
ναζάκια και καμώματα.
Και μου λέει παρά πάνω
απ' τα γόνατα και πάνω.
Κυτάζω ο μαύρος τι να ιδώ;
Ενα πηγάδι βαθουλό.
Γύρω γύρω μαύρα βούρλα
και στη μέση κοκκινάδα.
Σκύβω ο μαύρος γονατίζω
την κουμπούρα μου γεμίζω.
Και της δίνω μια στα σκέλια
και ξεράθηκε απ' τα γέλια.

8

Περιγραφή

Το καυμένο το μουνάκι,
πώχει μπρος και πίσω αυλάκι.
Και στη μέση φασουλάκι.
Ήθελε να γαμηθεί με πολύ χοντρή ψωλή.
Απ' την καύλα μεθυσμένο,
κι απ' το χάδι λιγωμένο.
Όταν κάθεται μασάει
κι όταν περπατάει γελάει.
Κι όταν μπαίνει στο χορό,
κατσαρώνει η τρίχα του
και γαμού την τρύπα του.

Ξενόγλωσσα

Λατινικά cunnus

1. *Cunnus*

Cunnus was the basic obscenity for the female pudenda. At *Priap.* 29 it is put on a par with *mentula* (line 5). The only reference to the word at Cic. *Fam.* 9.22 is concealed beneath the cacemphaton *cūm nos* (§2); cf. *Orat.* 154 '... cum autem nobis non dicitur, sed nobiscum? quia si ita diceretur, obscenius concurrerent litterae, ut etiam modo, nisi autem interposuissem, concurrissent'. At *CE* 1810 it is by implication classified as 'plain Latin' (cf. *Priap.* 3.9f. 'latine / dicere'): 'hic ego me memini quendam futuisse puellam. / cunno non dico curiose'. Buecheler quotes Quint. 8.1.2 'multos ... inuenias quos curiose potius loqui dixeris quam latine'; the writer seems to have meant 'I mention the *cunnus*' (or 'I call her a *cunnus*'), 'using plain Latin' (*cunno* = *cunnum*?). See also Soran. Lat. (Mustio) p. 9.4 'intus autem est spatiosissimus, foris uero angustus, in quo coitus uirorum et usus uenerius efficitur. quem uulgo connum appellant'. *Cunnus* is probably related to the Greek primary obscenity κύσθος,¹ but a connection with *cutis* (< **cut-nos*?)² is uncertain.³

The tone of *cunnus*, like that of other basic obscenities, was not uniform. Such words occur in the speech of all classes when the speaker wishes to create an impact by using a word which has a strong taboo character. Hence they are not unusual in abusive and derogatory utterances (e.g. Catull. 97.8, Mart. 10.90.1). *Cunnus* was no doubt particularly offensive when used *pars pro toto* of male pathics (*CIL* IV.10078). On the other hand we have suggested that obscenities can occasionally be used neutrally as *voces propriae* in circumstances in which taboos do not operate, as between lovers or intimates. In the *defixio* Audollent 135B *cunnus* is listed, without an inherently offensive implication, as one of a number of *voces propriae* for parts of the body: 6 '... crus os pedes fronte[m] / un[gue]s di[g]itos uent[r]e / umlicu[m] cunu[m] / ulua[m]. . . '.

Cunnius occurs mainly in graffiti and epigram. In the published inscriptions from Pompeii and Herculaneum I have noted 35 examples (11 in the supplementary volumes to *CIL* IV). Horace uses the word 3 times early in the first book of *Sermones* (1.2.36, 1.2.70, 1.3.107), but thereafter it is not found in satire. It occurs once in Catullus, in an elegiac epigram (97.8), 31 times in Martial (I include 4 examples of the compound *cunnilingus*), and 6 times in the *Corpus Priapeorum* (22.2, 29.5, 39.8, 46.10, 68.9, 28; cf. 78.2 *cunnilinge*). The phraseology of epigram, as we have seen, often recalls that of obscene graffiti. With the vocative at Mart. 7.35.8 ('secretusque tua, cunne, lauaris aqua?'; cf. 11.61.9) can be compared *CIL* IV.3932 'cunne superbe'. *Cunnum lingere* at Mart. 1.77.6, 2.84.3 was a formula of graffiti (e.g. *CIL* IV.2400, 4304), and no doubt of the coarsest form of sexual abuse.

Cunnilingus

Συνθετη Λατινικη λεξη από το *cunnius* και *lingere* (λείχω, γλύφω) σημαίνει «αυτός που γλύφει το μουνί» υιοθετήθηκε από πολλές λατικογενείς γλώσσες αλλά με την σημασια «γλύψιμο του μουνιού, αιδοιολειχεία» Συνώνυμο Λατινικο **fellatio**

Porcus

According to Varro, *porcus* was a nursery word used by women, especially nurses, of the pudenda of girls: Rust. 2.4.10 'nam et nostrae mulieres, maxime nutrices, naturam qua feminae sunt, in uirginibus appellant porcum, et Graecae χοίρον, significantes esse dignum insigne nuptiarum'. The image has parallels in Greek, as Varro notes (cf. χοίρος at Aristoph. AcA. 781, Thesm. 538, Nicarchus, AP. 11.329.2, χοιρδιον at Aristoph. Vesp. 573; cf. Hesych, s.v. δελφάκιον· χοιρίδιον· όντως έλεγον και τό γυναικεϊόν). Varro's remark provides a glimpse of the private language of the nursery, about which we know little. Nevertheless, there is some indirect evidence for the existence of this use of *porcus*.¹ The derivative *porcellana* survives in Romance (Fr. porcelaine, It. porcellana) as a designation for a type of shell which had the shape of the female external pudenda (the shell was called *ueneria* by Plin. Nat. 9.103, 32.151).

Ιταλικά Porcella

Porcella είναι υποκοριστικο του *porca* που είναι το θηλυκο του *porcus* γουρούνι. Παρωνύμιο της κογχύλης βλ. [Εικονα 2. Γιατι το λενε και κοχύλι](#)
Μεταφορικά σημαίνει **το μουνί της πουτάνας**.

Αρβανίτικα

Πίδι ή πίτσι ή ντούτσε

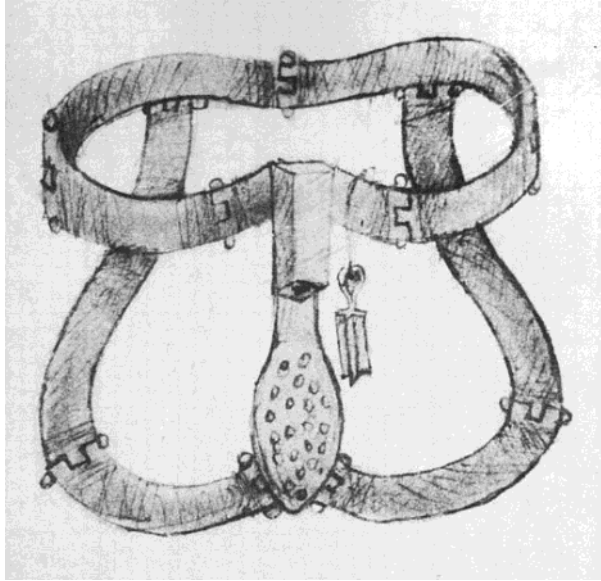
Δεν διευκρινίζει το λεξικο αν προκειται για ανδρικο η γυναικειο αιδοίο.

Παντως οι Αλβανοί όταν βάζουν προφυλακτικό λενε **βάζει ο ντούτσε τη στολή του**.

Κων. Τσομπάνης - Αρβανίτικο Λεξικό -NOOYN -2010

Προστασια του μουνιου

Το παλαι και επ εσχάτων

Μεσαιωνική ζώνη αγνόητος προστατευει τον απερχόμενο σύζυγον από την κερασφορίαν αλλά επιτρεπει τις παρα φύσιν σχέσεις.

Για πληρη (unisex) καλυψη το τσιγκινο σωβρακάκι.

Νεαρη μνηστευμένη τουριστρια μετα δακτυλιδιου αρραβώνος αλλά κι δακτυλιου ασφαλειας

αιδοίου. (Immunity?)

Αγγλικά Cunt

cunt (n.) "female intercrural foramen," or, as some 18c. writers refer to it, "the monosyllable," M.E. cunte "female genitalia," akin to O.N. kunta, from P.Gmc. *kuntan, of uncertain origin. Some suggest a link with L. cuneus "wedge," others to PIE root *geu- "hollow place," still others to PIE *gwen-, root of queen and Gk. gyne "woman." The form is similar to L. cunnus "female pudenda" (also, vulgarly, "a woman"), which is likewise of disputed origin, perhaps lit. "gash, slit," from PIE *sker- "to cut," or lit. "sheath," from PIE *kut-no-, from root *(s)keu- "to conceal, hide." First known reference in English is said to be c.1230 Oxford street name Gropecuntlane (attested through late 14c.), presumably a haunt of prostitutes. Avoided in public speech since 15c.; considered obscene since 17c.

Under "MONOSYLLABLE" Farmer lists 552 synonyms from English slang and literature before launching into another 5 pages of them in French, German, Italian, Spanish, and Portuguese. [A sampling: Botany Bay, chum, coffee-shop, cookie, End of the Sentimental Journey, fancy bit, Fumbler's Hall, funniment, goatmilk, heaven, hell, Itching Jenny, jelly-bag, Low Countries, nature's tufted treasure, parenthesis, penwiper, prick-skinner, seminary, tickle-toby, undeniable, wonderful lamp, and aphrodisiacal tennis court. Du. cognate de kont means "a bottom, an arse," but Dutch also has attractive poetic slang ways of expressing this part, such as liefdesgrot, lit. "cave of love," and vleesroos "rose of flesh."

Alternative form cunny is attested from c.1720 but is certainly much earlier and forced a change in the pronunciation of coney (q.v.), but it was good for a pun while coney was still the common word for "rabbit": "A pox upon your Christian cockatrices! They cry, like poulterers' wives, 'No money, no coney.'" [Philip Massinger: "The Virgin-Martyr," Act I, Scene 1, 1622]

Ομόηχο Καντ =Εμμ. Κάντ διασημος Γερμανός Φιλόσοφος.

Βιβλιογραφία

9351 H. G. LIDDELL & R. SCOTT - A Greek English lexicon - Harper Bross - 1859

9379

Τίτλος: Aristophanis Comœdiæ cum scholiis et varietate lectionis - Vol II

Συγγραφέας: Imm. Bekker

Εκδότης: Priestley

Έτος:1823

1077 ΜΑΡΙΟΣ ΒΕΡΕΤΤΑΣ -ΤΑ ΒΡΩΜΟΛΟΓΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ - Αρχαίες χυδαιότητες προστυχιές και βωμολοχίες.

1187 : ARNOLDUS PASSOW : ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΡΩΜΑΙΚΑ - POPULARIA CARMINA GRÆCIAE

RETENTIONIS : 1880

1148 Ροβήρου Μανθούλη -ΑΡΧΑΙΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ -ΕΞΑΝΤΑΣ -1999

9379

Συνδесμοι

http://www.etymonline.com/index.php?allowed_in_frame=0&search=urchin&searchmode=none

[Μάθημα αιδοίου - Μια πανάρχαια συνήθεια...](#)